

Sygn. akt VI U 543/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Stasiuk
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Żarkowska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 r. w Szczecinie

sprawy H. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek odwołaniem H. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 6 marca 2013 roku Nr (...)

w związku z wnioskiem ubezpieczonej H. L. o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 marca 2014 roku

postanawia:

- 1. oddalić wniosek ubezpieczonej o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji;**
- 2. odrzucić apelację ubezpieczonej**

Sygn. akt VI U 543/13

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 października 2014 r.

Wyrokiem z dnia 28 marca 2014 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie ubezpieczonej H. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 6 marca 2013 r. (znak (...)) dotyczącej wysokości emerytury.

Orzeczenie to zostało ogłoszone na rozprawie, na której ubezpieczona nie była obecna, ale została o niej prawidłowo zawiadomiona przez Sąd (k.37 akt).

W dniu 31 marca 2014 r. H. L. złożyła pisemny wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku. (k.42 akt)

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o sposobie złożenia apelacji został doręczony ubezpieczonej **w dniu 22 kwietnia 2014 r. (k.50 akt)**

W dniu **14 lipca 2014 r.** ubezpieczona złożyła pismo z dnia 10 lipca 2014 r. z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku z dnia 28 marca 2014 r., apelację oraz 2 karty informacyjne leczenia szpitalnego, dotyczące okresów od 27 do 29 marca 2014 r. oraz od 17 do 24 lipca 2012 r. (k.54-57 akt)

H. L. zamieszkuje w S. w mieszkaniu przy ul. (...) sama. Opiekuje się 88-letnią mamą, która również mieszka w S.. Rodzeństwo ubezpieczonej mieszka poza S. (siostra w Norwegii). Po operacji w marcu 2014 r. (artroskopia kolana), ubezpieczona poruszała się już w kwietniu 2014 r. w miarę normalnie z pomocą kuli. W maju 2014 r. poruszała się już samodzielnie. Ubezpieczona prowadzi samochód, ma wykształcenie średnie ogólne, pracowała jako pracownik administracyjny. H. L. nie złożyła w terminie apelacji od wyroku, ponieważ chciała się od razu odwołać do Trybunału Konstytucyjnego, a o tym, że najpierw trzeba przejść postępowanie przed Sądem Apelacyjnym dowiedziała się od kierowniczkę Wydziału w czasie wizyty w ZUS -ie. Parę dni po tej wizycie ubezpieczona złożyła apelację z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia apelacji. Skargi do Trybunału wnioskodawczyni nie składała. (dowód: przesłuchanie ubezpieczonej k.70, nagranie rozprawy z 02.10.2014 r.- płyta CD koperta k.73)

Sąd zważył co następuje:

Wniosek H. L. o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 marca 2014 r. okazał się nieuzasadniony i podlegał oddaleniu. Bezsporne jest, że termin do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 marca 2014 r. upłynął ubezpieczonej z dniem 6 maja 2014 r.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała czynności procesowej w terminie bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Przepis art. 168 § 1 k.p.c. nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, gdyż zasadą jest, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie. ***O braku winy strony można mówić tylko wtedy, gdy istniała jakaś niezależna od niej przyczyna, która spowodowała uchybienie terminowi.*** Przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy i przy braniu pod uwagę także uchybień spowodowanych nawet lekkim niedbalstwem.

Tymczasem, w ocenie Sądu, ubezpieczona nie wykazała, aby niedokonanie w terminie czynności procesowej nastąpiło bez jej winy.

Ubezpieczona nie podała żadnych obiektywnych okoliczności, które wskazywałyby na występowanie niezależnych od niej przyczyn usprawiedliwiających jej spóźnienie w złożeniu apelacji. Bezsporne jest przy tym, że została pouczone zarówno o terminie, jak i sposobie wniesienia apelacji od wyroku z dnia 28 marca 2014 r. w piśmie, które otrzymała w dniu 22 kwietnia 2014 r.

Odnosząc się do podnoszonego przez ubezpieczoną złego stanu zdrowia (operacji kolana i kłopotów z poruszaniem się), stwierdzić należy, że artroskopia kolana miała miejsce pod koniec marca 2014 r. , a – jak wnioskodawczyni wyraźnie zeznała na rozprawie - już w kwietniu 2014 r. poruszała się w miarę normalnie przy pomocy kuli, zaś w maju 2014 r. poruszała się już całkowicie samodzielnie (termin do wniesienia apelacji mijał ubezpieczonej z dniem 6 maja 2014 r.).

Na rozprawie ubezpieczona powiedziała wyraźnie, że przyczyną niezłożenia apelacji w terminie był jej zamiar złożenia skargi do Trybunału Konstytucyjnego (zamiast apelacji do Sądu Apelacyjnego). Dopiero wtedy, gdy dowiedziała się - podczas swojej wizyty w ZUS-ie - że najpierw musi wyczerpać drogę przed sądami powszechnymi, napisała apelację i złożyła ją w sądzie (14 lipca 2014 r. - ponad dwa miesiące po terminie). Do 14 lipca 2014 r. ubezpieczona nie

złożyła jednak również skargi do Trybunału Konstytucyjnego. Poza wizytą w ZUS-ie – odbytej najprawdopodobniej na początku lipca 2014 r. - ubezpieczona nie podjęła żadnych kroków, by wyjaśnić swoją sytuację prawną, mimo, że jej stan zdrowia na to pozwalał.

Błędne przekonanie strony (należycie pouczonej o środkach odwoławczych) o możliwości wzruszenia wyroku na innej drodze (poprzez skargę do Trybunału Konstytucyjnego) nie stanowi przyczyny usprawiedliwiającej przywrócenie terminu do złożenia apelacji, tym bardziej w sytuacji, gdy strona ta - do czasu złożenia spóźnionej apelacji – skargi takiej nie wywodzi.

Wskazać należy na ugruntowane już stanowisko Sądu Najwyższego co do tego, że strona w każdej sytuacji obowiązana jest do dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne, życiowo ważne sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 kwietnia 1999 roku, II UKN 555/98, OSNAPiUS 2000/14 poz. 561; postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 stycznia 1999 roku II UKN 667/98, OSNAPiUS 2000/12 poz. 488; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1994 roku I PRN 21/94; OSNAPiUS 1994/5 poz. 85/. Zdaniem Sądu wnioskodawczyni staranności takiej nie dochowała.

Skoro ubezpieczona nie uprawdopodobniła, że mimo swej staranności nie mogła dokonać czynności w terminie, jej wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji podlegał oddaleniu, o czym przesądziło w punkcie 1 postanowienia.

Konsekwencją powyższego było odrzucenie apelacji wywiedzionej wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Stosownie bowiem do treści art. 370 k.p.c. sąd pierwszej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanego terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Jak wskazano powyżej, termin do wniesienia apelacji w niniejszej sprawie upłynął z dniem 6 maja 2014 r.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 370 k.p.c., orzeczono jak w punkcie 2 sentencji postanowienia.

VI U 543/13

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)